

גיליון מס' 262

יבוע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת צו - שבת הגדול

מאמר השבוע
חאת ראש המוסדות
הרה"ג יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע

הנהגות מן

שאלות ותשובות

מעבר לסגולה

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

פסח כשר ושמח אכלו ב'ג' ישראלי

לעילוי נשמת
ליאורה לאורינא בת כלימה

לעילוי נשמת
יחיא בן יהודה

סוף זמן אכילת חמץ: 10:14

סוף זמן ביעור חמץ: 11:30

סוף זמן סעודה שלישית: 15:50

זמני כניסה ויציאת השבת
הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	ח'פה	ב'ש
כניסה:	18:39	18:37	18:38
יציאה:	19:31	19:29	19:30
ד"ת:	20:16	20:13	20:15

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 16:19

כאשר בעלך מביא לך פרח...

בְּאִשֶּׁר אֲנִי חוֹשֵׁב עָלָיו - אֲנִי מִתְרַגֵּשׁ! בְּתַחֲלַת דְּרָכּוֹ הוּא הָיָה יוֹצֵא מִבֵּיתוֹ פְּעָמִים רַבּוֹת לְלֹא לֹוִי - וְהָיָה נֹעֵלִים! הֵיוּ יוֹצְאִים כָּל־מִן לְחַפְשׁ אַחֲרָיו לְרֵאוֹת 'לְהִיכֵן הוּא נֹעֵלִים?', עַד שֶׁהָיוּ מוֹצְאִים אוֹתוֹ בְּאֶחָד מִצְדֵי הַרְחֹב, מִבֵּית בְּרַכּוּז עַל פֶּרֶחַ וְאוֹמְרִים: "יֵשׁ בּוֹרָא לְעוֹלָם!". כָּכָל עַתָּה שֶׁהוּא הָיָה מִסְתַּכֵּל עַל פֶּרֶחַ, הוּא הָיָה רוֹאֶה אֶת הַפֶּרֶחַ וְצוֹעֵק כָּכָל הַכֹּחַ - לְלֹא כָל סִפֵּק - "יֵשׁ בּוֹרָא לְעוֹלָם". כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה אוֹמְרַת לָנוּ פֶּה אֶחָד - "יֵשׁ בּוֹרָא לְעוֹלָם!"

אֲנִי רוֹאֶה פֶּרָחִים, אֲנִי נִמְסֵ! - תִּרְאוּ לִי בֶן אָדָם אֶחָד בְּעוֹלָם שִׁוִּיעַ לְיֵצֵר פֶּרֶחַ אֲמַתִּי עִם הַמְרָקִים הַטְּבָעִי שֶׁלֹּא! אֶת הַצְּבָע הָאָדָם שֶׁל הַשּׁוֹשְׁנָה, אֶת הַפֶּרֶחַ הַלָּבֵן, הַכֶּתֵם, הַסָּגֹל! לֹא פִּלֵּא שֶׁהַגָּאוֹן 'חֲזוֹן אִישׁ' הָיָה רוֹאֶה פֶּרֶחַ וְצוֹעֵק: "יֵשׁ בּוֹרָא לְעוֹלָם!" מַעֲתָה, אֲשֶׁה יִקְרָה! בְּאִשֶּׁר בְּעֵלְךָ מִבִּיא לְךָ פֶּרֶחַ, אַחֲרֵי ה'תּוֹדָה רַבָּה' שֶׁאַתָּה אוֹמְרַת לוֹ, תִּסְתַּכְּלִי עַל הַפֶּרֶחַ חֲזָק, וְתִצְעָקִי בְּקוֹל גָּדוֹל: "יֵשׁתַּבַּח שְׁמֶךָ, בּוֹרָא עוֹלָם, עַל הַמְרָקִים הַמְּדַהֵים שֶׁל הַפֶּרֶחַ!" תִּסְתַּכְּלוּ עַל הָאֲבִטִּיחַ - מֵהֵיכָן יוֹצֵא הַצְּבָע הָאָדָם שֶׁלֹּא! מֵאִיפֹה יוֹצֵא הַמְרָקִים וְהַטְּעָם הַטְּעָמִים שֶׁלֹּא! מֵאִיפֹה יוֹצְאִים הַחֲרֻצִּימִים שֶׁלֹּא! - "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם! בְּאֲבִטִּיחַ אֶחָד יֵשׁ לָךְ גַּם אֲכָל גַּם שְׂתִינָה וְגַם פְּצוּחִים! מֵאִיפֹה יוֹצֵא הָאֲבִטִּיחַ הַזֶּה???" גְּרַעֲיִן קֶטָן נִכְנָס לְאֶדְמָה, הַתְּקַלְקַל וְהַרְקִיב - יוֹצֵא אֲבִטִּיחַ.

לֹא יִכּוֹל לְהִיּוֹת בְּעוֹלָם שֶׁאֲנִי אוֹכְלִים אֲבִטִּיחַ, וְלֹא צוֹעֵקִים: "יֵשׁ בּוֹרָא לְעוֹלָם" - - -

בֵּת יִשְׂרָאֵל יִקְרָה!
בְּאִשֶּׁר אוֹמְרִים לָךְ: "תִּתְלַבְּשִׁי בְּצַנִּיעוֹת" - אֶת צְרִיכָה לְהַתְלַבֵּשׁ בְּצַנִּיעוֹת בְּשִׁבִּיל מִי שֶׁאֲמַר וְהָיָה הָעוֹלָם! לֹא בְּגָלֵל הַרְבֵּנִית, לֹא בְּגָלֵל אֲבָא אוֹ אֲמָא, אֲלָא בְּשִׁבִּיל מִי שֶׁאֲמַר וְהָיָה הָעוֹלָם - אֶתָּה וְהוּא בְּלִי שֶׁאֵף אֶחָד מִקְשֶׁר בֵּינֵיכֶם!
אֲחַ יִקְרָ וְאֶהוּב!

תַּחֲשֹׁב תְּמִיד עַל בּוֹרָא עוֹלָם, וְתִדַּע שֶׁהוּא מְחַיֶּה אוֹתְךָ. תִּדַּע לָךְ שֶׁבוֹרָא עוֹלָם הוּא זֶה שֶׁעֲצַב אוֹתְךָ, הוּא זֶה שֶׁעָשָׂה אוֹתְךָ לְיִצְרֵיהַ הַנִּפְלְאָה בְּיִוְתֵר! אֶתָּה פִּסְגַת הָעוֹלָם! בּוֹרָא עוֹלָם יוֹצֵר אֶת הָאָדָם בַּיּוֹם הָאֶחָדוֹן שֶׁל הַבְּרִיאָה כְּדִי לְהִיכִין לוֹ עוֹלָם מְשֻׁלָּם - בְּשִׁבִּילְךָ יְהוּדִי יִקְרָ! אֶתָּה פִּסְגַת הַבְּרִיאָה! מִתּוֹךְ סִפְרוֹ שֶׁל הַרְבֵּי יִגְאֵל כַּהֵן.

בּוֹרָא עוֹלָם, יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ - הַיִּצְרֵן הַמְּדַהֵים בְּיִוְתֵר בְּעוֹלָם! אֲנִי מִתְרַגֵּשׁ מִחֲדָשׁ בְּכָל פְּעַם שֶׁאֲנִי מִדְּבַר בְּשַׁעוֹרִים עַל אֲבָא שְׂבִשְׂמִים! אִם תַּעֲצֹרוּ וְתִסְתַּכְּרִי לוֹ עַל הַגּוֹף שְׁלָכֶם - כָּל אֶחָד שְׁיֵשׁ לוֹ שְׂכָל בְּקִדְקוּרֵי דוּ מִבֵּין שְׁיֵשׁ כָּאֵן מְשֻׁהוּ מְדַהֵים! יֵשׁ לָנוּ בּוֹרָא מְדַהֵים וְגָדוֹל!

אָדָם שְׁיֵשׁ לוֹ חֲתָךְ בַּגּוּף, עֶבֶר אֵיזָה נְתוּחַ, לְפַתַּע הוּא מִתְחִיל לְסַגֵּר אֶת עֲצָמוֹ! חֲתָךְ אֶחָד בַּגּוּף, מִיָּד הַגּוּף מִקְבֵּל הַרְחָקָה - 'לְסַגֵּר!', וְכָל הַגּוּף פּוֹעֵל לְמַעַן מְטַרְהָ אֶחָת - 'לְסַגֵּר אֶת הַחֲתָךְ'.

מִי עוֹמֵד מֵאַחֲרָי כָּל זֶה???

בְּאֶחָד הַיָּמִים הַיִּיטִי בְּמִקּוֹם מְדַהֵים, הִרְאוּ שָׁם תַּעֲרוּקָה שֶׁל כְּרִישִׁים, וְהָיְתָה שָׁם תְּמוּנָה שֶׁל כְּרִישׁ, וְאֲמָרוּ שֶׁמִּבְּנָה הַגּוּף שֶׁל הַכְּרִישׁ הוּא הַמְּבִנָה הַטּוֹב בְּיִוְתֵר מִבְּחִינַת יְכָלֵת לְשׁוֹט בְּמַהִירוֹת הַגְּדוֹלָה בְּיִוְתֵר. וְכֹאֲשֶׁר מִיִּצְרִים מְטוֹס F16, לוֹקָחִים אֶת הַמוֹדֵל שֶׁל הַכְּרִישׁ וְעַל פִּיו בּוֹנִים מְטוֹס F16!

כְּרִישׁ, בְּמִבְּנָה שֶׁלֹּו - שֵׁט בְּמַהִירוֹת הַגְּבוּהָה בְּיִוְתֵר! מִי יוֹצֵר לוֹ אֶת הָאֲנִטוּמִיָּה הַמְּדַהֵימָה הַזּוֹאֵת, שֶׁהוּא חוֹתֵךְ אֶת הַמַּיִם בְּצוּרָה כָּל כֶּךָ מִשְׁלֵמָת? מִי נִתֵן לוֹ שְׁנַיִם כַּה רַבּוֹת כְּדִי שְׁיֵאֲכַל אֶת מֶה שֶׁהוּא אוֹהֵב בְּיִוְתֵר? מִי הוּא זֶה, שֶׁלִּפְרָה הוּא לֹא נִתֵן שְׁנַיִם שֶׁל כְּרִישׁ, כִּי הִיא אֵינָה אוֹהֶבֶת בְּשֶׁר, וְלָכֵן הִיא קוֹבֵלָה שְׁנַיִם שְׂמִיעֵדוֹת לְאֲכִילַת עֵשֶׂב!

כִּלְנוּ יוֹדְעִים שֶׁאֲפָשֶׁר לְחַשֵּׁב שְׁעוֹת רַבּוֹת עַל כָּל הַבְּרִיאָה הַמְּדַהֵימָה! כָּל אֶחָד שֶׁקָּצַת יַחֲשֵׁב עַל כָּל דְּבַר בְּבְרִיאָה, הוּא יִמְצֵא אֶת עֲצָמוֹ עוֹמֵד וּמְשֻׁתָּר - מִם - מִי בְּרָא אֵלָה?? עַד שֶׁתִּפְלֵט לוֹ מִהַלֵּב שֶׁאֵינָה, הוּא יִקּוֹם וְיִצְעָק: "בוֹרָא עוֹלָם בְּרָא אֵלָה, וְאֲנִי עֶבֶד שֶׁלֹּו, וְאֶעֱשֶׂה כָּל מֶה שֶׁהוּא רוֹצֶה - אֵין כְּמַוְהוֹ בְּעוֹלָם!!!"

אֵל תֵּאמַר לְעַצְמְךָ: 'אֲנִי בֶן אָדָם חֲרָדִי, אֲנִי לֹא צְרִיךְ לְדַבֵּר עַל בּוֹרָא עוֹלָם! - זֶה דְּבַר בְּרוּר'. כִּי בְּמַעַט מִחֲשָׁבָה יִשְׁרָה אֶתָּה תְּבִין שִׁזּוֹ טְעוּת. הַגָּאוֹן מוֹפֵת הַדּוֹר ה'חֲזוֹן אִישׁ', רַבִּי אַבְרָהָם שְׁעִינְהוּ קָרְלִיץ זצ"ל, הָיָה כְּמַעַט בְּדַרְגָּה שֶׁל מְלָאָךְ. הוּא הָיָה צְדִיק גָּדוֹל, בְּעַל רוּחַ הַקֹּדֶשׁ.

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמתו לברכה ורפואה הצלחה בטל: 03-8000770 פרוסי ח-ן לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יבוע אומר

הנהגות מרן

רבנו הרב עובדיה יוסף זאק"ל

כיצד לדרוש רבנים? (ח"ב)

מספר בנו שליט"א: פעם כשהייתי צעיר דיברתי בציבור כשמראה פניי היה רציני, אך אבא העיר לי "לא זו הדרך! צריך ללמד בדרך המתובלת במעט הומור, ואמר לי בא אראה לך. בשיעור הבא שמסר, הוא החל לדבר ברצינות, אחרי כמה זמן ראיתי כמה שהתנמי נמו, אבא קרץ לי, ומיד שינה כיוון, והחל ללמד בהומור ולצרף סיפורים. מיד ראיתי איך כל הציבור נהיה ערני וקשוב".

לעתים היה מרן מבקש מהישוב בסמוך אליו, שכאשר הוא מבחין באדם רחוק מיהדות שנקלע לשיעור, יסמן לו, כדי שיספר סיפורי מעשיות למשוח את לבבו שימשיך להגיע לשיעור.

(אוצרותינו מאת הרב עובדיה חן שליט"א).

שאלות ותשובות

מאת סורנו הר"ג יואל כהן שליט"א

שאלה: האם אפשר לעשות השנה את סעודת שבת במצות וכדי שהבית ישאר כשר לפסח? **תשובה:** אפשר לעשות את כל האוכל כשר לפסח ובלילה מותר לאכול לאכול מצות ויברך עליהם המוציא אולם ביום שבת אסור לאכול מצה כי אסור לאכול מצה בערב הפסח, ויש עצה לטגן את המצה כחתיכות יותר מכזית ולעשות עם זה סעודת שבת וגם סעודה שלישית וכך יוכל לנקות ולבער את החמץ כבר מערב שבת וכן ראוי לעשות חזו"ע פסח עמ' רסב (וצריך לזכור שהמצות שמיועדות לליל הסדר הם מוקצה כמש"כ בחזו"ע שם עמ' רסו).

שאלה: האם השנה צריך לאכול סעודה שלישית בשבת שהוא ערב הפסח? **תשובה:** סעודה שלישית השנה צריך לעשות אותה לפני השעה העשירית שזה בשעה רבע לארבע בערך. ויכול לעשות אותה או במצה "עשירה" או במצה מטוגנת או מבושלת חתיכות יותר מכזית, ויש שמקיימים אותה בפירות (ועיין במרן ורמ"א סי' תמד) ולא יאכל הרבה כדי שיכנס לליל הסדר שהוא רעב.

שאלה: אני משתדל כל שנה לאכול מצות חצות והשנה שזה יוצא בשבת מתי נעשה את המצות בשביל שיקרא מצות חצות?

תשובה: השנה מי שרוצה להדר במצות חצות יאפה אותם בערב שבת אחר חצות היום כמש"כ מרן בסי' תנח (אולם צריך לדעת שאין הידור זה כמו כל שנה שהרי אין זמן זה של הקרבת קורבן פסח שהרי קורבן פסח הקריבו בשבת וכל שנה אוכלים מצות חצות זכר לזמן שהיו מקריבים וזה רק זכר לשאר השנים כמש"כ במשנ"ב שם ולכן גם מי שנוהג כל שנה להדר במצות חצות והשנה קשה עליו הדבר יכול להקל וכן ראיתי שכתב באור לציון חלק ד).

שאלה: האם מותר בחול המועד לתקן פנצ'ר באוטו? **תשובה:** לתקן פנצ'ר נראה שחשיב מעשה אומן שלא כל אחד יכול לעשות זאת, ויש מחמיי רים לתקן רכב פרטי דמעשה אומן בחול המועד עיין חזו"ע יו"ט עמ' קעה. ובמקום שיש הפסד כגון שייצטרך עכשיו ליקח מונית לעשות קניות וכדומה לכ"ע שרי דהוי דבר האבד, עיי"ש. (ולחליף לגלגל הוי מעשה הדיוט).

מעבר לסגולה

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

הערכות נפשית – "פסח כשר" ובעיקר "שמח"

א. ענין השמחה.
חג הפסח הוא אחד החגים שנערכים לקראתו זמן רב. אבל חשוב לדעת שעיקר המצווה היא "ושמחת בחגיך" ולכן יש להיערך בצורה נכונה שהיצר הרע לא יאבד לנו את "השמחה" ובעיקר בליל הסדר.
ב. דמיון מודרך, אחד הכלים שעל ידם ניתן לא לאבד את שמחת החג, זהו "הדמיון המודרך" ניתן לדמייין טרם בואנו הביתה לעריכת שולחן הסדר, שקראו מספר תקלות. כגון, "קפץ החשמל" אחד הילדים אחז במפה וכל השולחן הערוך נפל לרצפה כולל בקבוקי היין שעמדו על השולחן, כעת על הרצפה יש בליל של שברים ושולולית יין גדולה.
אם כיוונתם את המזגן – הרי שהמזגן "קפץ", או הפלטה כתבה וכדו' בקיצור

כעס אבל מיד אמרתי ליצר הרע שבתוכי, את המצות כבר הפסדת, האם כעת גם הפסיד את שמחת החג?! לא, אינני כועס בשום פנים ואופן.

ג. הזוהר הקדוש כותב ליל הסדר הוא זמן גדול מאוד שבזמן אמירת ההגדה הקב"ה קורא לכל פמליה של מעלה שירדו לשמוע כיצד בני ישראל מספרים את סיפור יציאת מצרים. ומי ששמח בסיפור יציאת מצרים, עתיד לשמוח עם השכינה לעולם הבאה.

כוונת ברכת שהחיינו – יש לעורר את בני הבית שבזמן הקדוש אנו מברכים ברכת שהחיינו, ברכה זו יש לכונן בה על כך שאנו ברוך ה' חיים וקיימים ויכולים לחוג את הסדר, וכך בעזרת ה' נתפלל שגם בשנה הבאה נזכה לחוג את ליל הסדר מתוך בריאות ושמחה.

הודעה חשובה לאוהבי תורת ה'זרע שמשון'

כל מי שמעוניין לרכוש מארז של חמישה סטים (עשרה ספרים) מהספר 'מעבר לסגולה' המבאר את ה'זרע שמשון', ולהפיצם בבתי הכנסת בסביבת מגוריו, יפנה להידברות 073-222-1250 וזכות הצדיק תעמוד לכם ותברכו מן השמים.

הבית אותו עזבנו כארמון, כעת נראה במצב הפוך מזה.

כעת ניגש לבית – והנה מרחוק רואים שיש תאורה דולקת. ושנכנסים לבית השולחן ערוך וכל הילדים כמו בני מלכים, גם המזגן והפלטה עובדים, מיחם המים לשתייה חמה, מעלה איידי רתיחה. והבית כמו ארמון. אבל רק דבר אחד חסר... כוס הקידוש של בעל הבית. נו, האם זה סיבה לרטון ולהתרגז?!

מסופר על רב צדיק שהיה מקפיד מאוד על אפיית המצות לפסח עם כל החומרות ההידורים והנה שנה אחת אשתו של הרבי היתה בכעס עצום, ובערב פסח רגעים ספורים לפני החג לקחה בכעסה הרב את המצות המצוות המהודרות והשליכה אותם מחלון הבית ישר לתוך שולולית המים שנקוותה ברחוב.

הרבי הביט בה בתדהמה, אך מיד לאחר מכן התעשת והוציא מצות פשוטות, ללא כל החומרות וההידורים אותם נהג כל שנה, ועליהם ערך את הסדר. שאלוהו תלמידיו כיצד הצלחת להתגבר ולא לכעוס? אמר להם הרבי: אומנם בתחילה התעורר בי

פנינים מהפרשה

"ועשית פסח לה"

**"שמור את חַדְשׁ הָאֲבִיב וְעִשִׂיתָ פֶּסַח לַה' אֱלֹהֶיךָ
כִּי בַחֲדָשׁ הָאֲבִיב הוֹצֵאתָ אֶת אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם
לַיְלָה". (דברים טז, א)**

פירש הגאון הרב שלום משאש זצוק"ל, את הפסוק בדרך דרוש:

במשך כל ימות השנה, אם אדם רוצה להתעלות, צריך לעשות מעט מאמץ, כדברי המדרש (שיר השירים רבה ה:):

פתחו לי פתח כפתחו של מחט ואפתח לכם פתח כפתחו של אולם.

אמנם בחג הפסח, יש מעלה מיוחדת שהאדם מתעלה למדרגה גבוהה גם בלי השתדלותו, ו"פסח ה' על הפתח" (שמות יב, כב) ו"פסח" - לשון דילוג, כלומר שלא צריך את הפתח הקטן כדי לעלות גבוה, אלא גם בלי זה הקב"ה יתקרב אל האדם. וזהו "ועשית פסח לה" אֱלֹהֶיךָ, יהיה דילוג גדול בעבודת ה'. (מפי זקני הרה"צ ר' מסעוד ועקנין זצ"ל)

"והיא שעמדה..."

מי זאת שאומרים עליה "והיא שעמדה"? יש מבארים שזו ההבטחה שה' הבטיח לעמ"י את העוה"ב. כמו שאומרת המשנה בסנהדרין (צ). בתחילת פרק חלק "כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא". הבטחה זאת היא שעמדה לנו בכל הדורות.

ומה פירוש "שלא אחד בלבד עמד עלינו וכו'?"

אומרים המפרשים שזו הדרך לקיום ההבטחה. שהרי כל הזמן הקב"ה רוצה שנחזור בתשובה ולכן העמיד את פרעה ואת נכבוכדנצר והמן והיטלר ועוד... שעל ידם עמ"י יפשפש במעשיו ויתקן את עוונותיו. כמו שכתוב בגמרא במגילה (יד). גדולה הסרת הטבעת בימי המן יותר ממ"ח נביאים וז' נביאות שעמדו להם לישראל.

וכל זה בזכות ההבטחה שהקב"ה דואג שנזכה לעוה"ב. (הרב יואל קמרי שליט"א)

ישנו פירוש נוסף בדרך רמז: "שלא אחד בלבד" - אם עמ"י לא "אחד" מאוחדים, יש ביניהם פירוד, אזי, "עמד עלינו לכלותינו, באים אויבים מבית ומחוץ לעשות בהם כליה. אך שעמ"י מאוחדים אין אחד יכול לגבור עליהם. (שמעתי ממור אבי ר' ניסים דהן הי"ו).

לאשת החיל

חג האמונה

לאחר הניקיונות והריצות עכשיו כולנו מסובין בשולחן חג חגיגי של ליל הסדר הקדוש, קוסמים יחד את המתנות מהלילה הקדוש. זהו. לאחר חיפוש, בדיקת ושריפת החמץ מתוך תפילה שזנכה לבער מקרבנו את החמץ האמיתי, את חמיצות הלב והפנים. את הכעס והוסר האמונה, שיסירו מאתנו דברים המעכבים את קבלת השפע מלמעלה, שכול הלא טוב הפנימי יישרף ויעלם יחד עם החמץ ששרפנו הבוקר.

חג הפסח הינו חג מיוחד במינו שמסמל את השייכות שלנו להקב"ה. זהו זמן הלידה של עם ישראל ובשעה זו קיימת חביבות שמייוחדת רק לעת הלידה, כמו אהבת אבא לתינוק ביום שנולד כך הקב"ה אוהב אותנו ורואה אותנו בחג זה. הרב שמשון דוד פינקוס זצ"ל אומר כי פעמיים בשנה העבודה הרוחנית שלנו הינה התחדשות, בראש השנה ובחג הפסח. אך ישנו הבדל עצום בניהם. בראש השנה, המזל הוא מאזניים, דין. ישנו משקל וחשבון של מצוות כנגד עבירות. בכדי שמשקל המצוות יכריע את משקל העבירות עלינו להתחדש ולחזור בתשובה. לעומתה ההתחדשות בפסח היא שונה לחלוטין, ממש להיוולד מחדש. בתורה הקדושה ישנם מושגים של איסור והיתר, מה שאסור אסור ומה שמוותר מותר במהלך כל השנה. אך בפסח קורה דבר נורא, אותה חלה שאכלנו בסעודות השבת ובירכנו עליה "המוציא לחם מן הארץ", אותה חלה שקיימנו עימה מצוות עונג שבת ובירכנו עליה ברכת המזון בקדושה ובשמחה. כעת בפסח אכילת החלה הזו היא לא מצווה אלא עבירה! אותה חלה אך דין שונה, כרגע דין אכילת החלה הוא כרת. ויותר מזה, חל עליה איסור "בל יראה ובל ימצא". איך יכול להיות? נלמד מכך שיייתכן וכל השנה אנו חיים במין טעות. חושבות שאנו יהודיות טובות שעושות מה צריך אך חג הפסח מזכיר לנו להתעורר, להתחדש. היום נולדים מחדש. יוצרים הרגלים אחרים ודרך חיים שונה, עם שייכות אמיתית לקב"ה. אם אנו מקיימות מצוות מתוך הרגל, כי כך גדלנו או כי כך צריך - הגיע חג הפסח לעורר אותנו שניוולד מחדש וניתן טעם לכל מצווה. שכל ברכת תחשב ותאמר בכוונה הראויה לה, או לפחות במילים ברורות שיבינו הסובבים. אם שכחנו במהלך השנה לכבד את הבעל או להגיד תודה שהוא קיים, אז הגיע הזמן לעצור הכול ולומר - גם אם הייתך כך כל השנה, עכשיו זה חמץ. זה אסור. כך משנים הרגלים ומתחילים לקיים מצוות מתוך אהבה. מברכים מתוך תחושת שייכות אמיתית לבורא העולם. בשלום בית התקשורת היא הבסיס לזוגיות מפרה ומרבה. כך התקשורת בנינו לבין ה', הברכות שלנו והדיבור הפשוט אליו ישירות, הם העדות על השלום בנינו לבין בורא העולם. כל ברכה מקבלת את החשיבות שלה, כל ברכת "פוקח עיוורים" מקבלת את המשקל הראוי ומחדירה אמונה בעצמות שלנו שרק הוא פוקח לנו את העיניים עכשיו ובלעדיו אין לנו יכולת לעשות זאת. במהלך כל היום אנו מברכות ומדברות עם אבא שבשמיים, זוהי התקשורת שלנו והיא צריכה להיעשות מתוך אהבה וכוונה. התכלית היא לעבוד את השם מתוך אהבה ולא דווקא מתוך מסירות נפש. לא מתוך קושי אלא מתוך שמחה אמיתית כי ניתן לומר על כל מאורע "כפרת עוונות" אך המעלה הגדולה יותר להבין ולומר כי הכול חסד ה' אמיתי. שהכול מגיע מאהבה כנה של בורא העולם, כי אין רע שיוצא מתחת ידיו. חובה עלינו רק להודות ולהלל על כל מה שעובר! שנזכה להמשיך ולהתפרנס כל השנה מהעושר הרוחני שנספוג בימות החג הקדוש!!

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 0583266571

מוסר עם סיפור

סאת הרב יעקב עמר שליט"א

ניסן לנהג מחוץ לקפסא

אנחנו נמצאים בערב חג הפסח ובימי החג הקדוש והנפלא חג החירות, חירות מדמיונות שאנחנו לא מסוגלים להצליח, חירות מאי יכולת עליה ברוחניות, מאי הצלחה בלימוד מכל סוגי הדמיונות, או המשפט הכי מפורסם בפי הכל - זה אני! זה נורא לחשוב על זה אדם עושה את עצמו 'נכה' בנפש וזה שקר גדול, אח יקר זה ההזדמנות לצאת מהכלא העצמי, ולהתחיל לחיות את החיים האמיתיים.

אחי ייקר הוא נתחיל בצעד אחד אבל אחד וברור ותראה איך תצא מכל הדמיונות, תחשוב מחוץ לקופסא וכך היה המעשה הבא, בני ברק מוציא ראש השנה תשע"ז. השעה 11:00 בלילה, בתחנת האוטובוס שביציאה מבני ברק, התאספו אנשים רבים והמתינו לקו 402 שיחזיר אותם לביתם בירושלים. הצפיפות היתה גדולה ערמות של תיקים, תינוקות לצד מבוגרים, המולה נוראה.

האוטובוסים חולפים אך מלאים עד אפס מקום, הנהג מסמן שהוא לא יכול, וכך האכזבה גודלת, השעה מתאחרת, הסבלנות פוקעת, העייפות מתגברת. ואז מתקרב אוטובוס קו 318 של חברת אנד לעיר רחובות, האוטובוס היה יקר, הנהג פתח את הדלת, ושאל 'רחובות' אין קול ואין עונה, אף אחד לא עולה.

אחד העומדים בתחנה פנה אל הנהג בחיוך: נהג תעשה לנו טובה אין אף אחד

שנסוע לרחובות, אולי תואיל בטובך לקחת אותנו לירושלים, תחליף מספר מ-318 ל-402 בבקשה, אתה גם 'אגד' וזה יכול לעזור לנו. הנהג נעץ בו זוג עיניים מתמיהות ואמר לו השתגעתי? אני שכיר, אסור לי לעשות זאת, ובמיוחד היום שהכל מסומן, יש ג'י פי אס, מצטער! זה יכול לגרום לפיטורין.

הנהג לא הראה סימני כעס והתנגדות גדולים, אלא להיפך סימני הבנה ואכפתיות, ורגישות לסבל של הנוסעים, וכאן כבר התחיל אדם נוסף להצטרף: נהג, מה אכפת לך, בבקשה קח אותנו לירושלים...

וכאן כבר הצטופפו כבר כמה נוסעים העומדים בחוץ וראו שהנהג מהסס, וכולם במקלה: תעשה לנו טובה, אנחנו מחכים כאן למעלה משעה, כל האוטובוסים מלאים, תדע לך שאגד מחויבת לנו אוטובוס זה לא גזל וכו' וכו'. ואשה מבוגרת פנתה אליו בבקשה... אב לשתי תינוקות צועקים בידי מתחנן על נפשו ונפש ילדיו הרכים...

ואז קרה הלא יאומן הנהג אומר: שכנעתם אותי, תעלו, אני לוקח אתכם לירושלים...

הנהג החליף מספר מ-318 ל-402, הנוסעים החלו לעלות, וכולם מברכים אותם בכל הברכות... והודו לו... תוך דקות ספורות האוטובוס היה מלא מעל ומעבר... אף אחד לא התלונן להיפך כולם קיבלו את הכל באהבה... ובדרך לקחו ממנו את השם שלו ושל אמא שלו שהתפללו עליו שחס ושלום לא ינזק וברכו אותו...

בנסיעה התפתח ויכוח, מי גרם לנהג להשתכנע, הבחור הנמרץ או האשה הנמרץ בעמוד האחרון

המשך "מוסר עם סיפור"

מבהיל... בוא נראה מה עשה הנהג פשוט חשב מחוץ לקופסא ובכך ניצל מקללות גידופים וכעסים וכו' וכו' אלא זכה להיפך לברכות לעידודים ועוד ועוד... הנהג לא אמר לעצמו אין מה לעשות זה המצב, אלא ניסה לחשוב אחרת ולשנות, כך גם אתה אחי היקר אל תתן לדמיון לנצח אותך אתה מסוגל תקום, תצליח זה חג החירות האמיתי.

הבוכיה או האב עם התינוקות או הכל יחד... האוטובוס הגיע לירושלים עשה את מסלולו, בתחנה האחרונה היו זוג עם כמה ילדים פנה הבעל אל הנהג ואמר לו יש לי שאלה, מאיפה היה לך אומץ לעשות את הדבר הזה שאתה מסתכן בפיטורים, נכון שהתפללו עליך פרגנו לך אבל עדיין אתה לא מפחד. וכאן עונה הנהג דבר שלא יאומן, דע לך ששלחו אותי אליכם בתור 402 רק ידעתי שאתם ממורמרים ואני יקבל את כל הכעסים שלכם, אמרתי אני יחשוב מחוץ לקופסא אני ישנה א המספר ואז אני אתן לכם לשכנע אותי...

משום שאת המצה האמצעית כנגד יצחק אנו חוצים לשנים, וק' רמז לקודשא בריך הוא, שבזכות שאמר שיקח על עצמו את עוונות עם ישראל, זה יביא את הגאולה לעתיד לבוא.

בליל הסדר אנו חוצים את המצה האמצעית מבין שלושת המצות שבקערת הסדר.

ובזה ביארו למה נקרא יצחק לשון עתיד, שהרי "למה צחקה שרה" זה לשון עבר. אלא היות וכל ענין הצחוק הוא דוקא אצל אנשים ולא אצל בעלי חיים. על הקב"ה נאמר "יושב בשמים ישחק" (תהלים ב, ד). מתי הקב"ה צחק? כשרואה שאנשים מתכננים תוכניות, אך לבסוף קורה בכלל דבר אחר. למשל, פרעה מצנה את כל מצרים "כל הבן הילוד הִיאָרְהוּ תִשְׁלַיְכֶוּ" (שמות א, כב), באותו יום שגזר את הגזירה, גם המצריים זרקו את בניהם, כי לפי מה שגילו החוזים בכוכבים אמור היום הילוד מושיעם של ישראל, והוא ילקח במים, לכן העצה לכך היא לזרוק את כל תינוקות הזכרים למים. הקב"ה מסתכל על פרעה ואומר- "הילד שרצית להרוג יגדל אצלך בבית...". שהרי בתיה בת פרעה גידלה אותו.

למה דוקא את המצה האמצעית ולא העליונה או התחתונה? הסבירו המפרשים- היות וג' המצות הם כנגד האבות, אברהם יצחק ויעקב חוצים את המצה השניה כנגד יצחק, כפי שראוי לו על פי הגמרא במסכת שבת (פט:): "א"י שמואל בר כהנא א"ר יונתן מאי דכתיב (ישעיה סג, טז) "כִּי אָתָּה אָבִינוּ כִּי אָבִירְךָ לֹא יִדְעֵנוּ וְיִשְׁאַלְךָ לֹא יִפְיֶנּוּ אֶתָּה ה' אָבִינוּ גִּאֲלֵנוּ מְעֹלָם שְׁמִיךָ" (ישעיהו סג, טז). בא הקב"ה לאברהם ואמר לו "בניך חטאו", השיב אברהם "ימחו על קדושת שמך". הלך הקב"ה ליעקב ואמר שוב: "בניך חטאו", השיב כסבו "ימחו על קדושת שמך". כעת הלך ה' יתברך ליצחק, אך הפעם לא כמו אברהם ויעקב השיב יצחק לבורא עולם כך:

שוב פעם פרעה חשב על מסלול מסוים, ולפתע קרתה תפנית שלא חשב עליה. כך גם עם המן, היה לו ארמון מאד גבוה, ואף על פי כן שבר אותו בשביל שיתלו על העמוד שלו (יסוד הארמון) את מרדכי, אך בסוף נתברר שלא הכין כל זאת אלא לעצמו.

"כמה בסך הכל עמ"י חטא? אדם חי בממוצע שבעים שנה. מגיל עשרים אתה מעניש, אם כן נשארו חמשים שנה. חצי מומן זה הוא לילה נשאר עשרים וחמש שנה. חצי מזה אדם עסוק באכילה ושתייה, תפלה וכו'- נמצא שחוטא רק ששים עשרה וחצי שנה. אם הנך רוצה לשאת אותם על עצמך, מה טוב; ואם לא, אתה חצי ואני חצי, ואם גם זה לא, הכל עלי."

גם בני אדם, צוחקים שחושבים על מהלך מסוים, ולבסוף הוא הולך לכיוון אחר. לעתיד לבוא "אָז יִמְלֵא שְׁחֹק פִּינוּ" (תהלים קכו, ב), שיראו את עם ישראל שהיה נרדף ע"י כל האומות, במשך כל הדורות, הופך להיות מנהיג לכל העולם, מקבל את מלך המשיח, אז גם יצחק שבזכותו נגאלים יצחק יחד עם כולם, ולכן נקרא בלשון עתיד ולא לשון צחק.

אם כן עמ"י זכו למה שאמר יצחק "חצי מעוונות עלי" והעיקר שעמ"י לא יפגע. ולכן חוצים את המצה השניה- בין העליונה והתחתונה שהיא כנגד יצחק. והחלק השני ממנה הוא לאפיקומן שזה כנגד החצי שבורא עולם היה מוכן לקחת על עצמו את עוונות ישראל.

(הרה"ג ר' זמיר כהן שליט"א, מתוך מיד מלכים על התורה והמועדים).

ענין זה גם נרמז בשמו של יצחק הכולל את אותיות יחץ ואת אות ק'. יחץ

שותפים בהפעלת מסעדת החסד
זוכים לדולר שתבכר על ידי מרן שר התורה
רבי חיים קנייבסקי שליט"א.

בחוראת קבע של 200 ש"ח למשך שנתיים
תזכו להיות שותפים בהאכלת נזקקים
ותקבלו דולר של ברכה

לתרומות חייגו: 03-8000770

עוזרים בבניית הבניין ושותפים בכל הזכויות שיהיו בו לנצח!

בואו ותהיו שותפים
בתרומה של חצי חטר * 200 ש"ח לחשבון 36 חודשיים או חטר * 400 לחשבון 36 חודשיים
תקבלו כתב שותפות מהודר חתום ע"י הרב יצחק הכהן שליט"א
כמו כן ניתן להקדיש את הארץ קודש או חרדי לימוד להצלת או לעילוי נשמת

03-8000-770

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ רבנים מכולל "יביע אומר" 03-8000770

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה
בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים